

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 15.

Utgitt 30 mars.

1920

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

23 ma

av 23 mars,

hvorved i medhold av § 2 i lov om midlertidig innførselsforbud av 22 mars 1918, jfr. kongelig resolusjon av 25 mai s. a., bestemmes:

- I. Det av Provianteringsdepartementet under 17 juni 1918 utferdigede midlertidige innførselsforbud for brevduer opheves.
- II. Bestemmelsen trer i kraft straks.

Regler

25 mars.

for jakt og fangst i Holter bygdealmenning,

approbert av Landbruksdepartementet 25 mars 1920 i henhold til lov av 20 mai 1899 samt kongelige resolusjoner av 17 juni 1899 og 17. februar 1890.

§ 1. Enhver, som vil drive jakt eller fangst i almenningen, plikter å løse jaktkort. Jaktkortet hjemler dog ikke rett til å drive jakt efter elg. Jaktkortet utstedes av almenningsbestyrelsen og lyder på navn. Det gjelder for kalenderåret og kan ikke overdras. Det må medføres under jakten og fangsten og fremvises, nårsomhelst det av nogen forlanges.

§ 2. Jaktkortet løses mot forskuddsvis erleggelse av følgende avgift:

- a. For beboere på eiendom, som har bruksrett i almenningen, samt for eiendoms- eller bruksberettigede i almenningen,
 - for jakt med hund kr. 3,00
 - for jakt uten hund og fangst » 1,00

25 mars. b. For andre:

For jakt med hund kr. 30,00
for jakt uten hund og fangst » 20,00

§ 3. Almenningsbestyrelsen bestemmer for hvert år, hvor mange der skal utstedes av de jaktkort, hvorfor avgiften er bestemt under § 2 b.

§ 4. Retten til jakt efter de elger, som det måtte bli tillatt årlig å felle i almenningen, bortsettes efter anbud efter forutgått fornøden bekjentgjørelse.

§ 5.inntekt ved bortleie av jaktrett inngår i almenningsskassen.

§ 6. Overtredelse av nærværende regler er belagt med straff.

27 mars.

Nr. 1.

Lov

inneholdende forandringer i lovgivningen om Den Norske Enkekasse.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 2 mars 1920 sålydende:

§ 5 i lov av 22 mai 1902, inneholdende forandringer i og tillegg til lov om Den Norske Enkekasse av 21 juni 1895 med tilleggslover av 9 mai 1896 og 8 april 1899 skal heretter lyde:

§ 5. »Når forsørgelsesplikten bortfaller ved hustruens død, innen en istedenfor pliktig overlevelsesrente tegnet livsforsikring er forfallen til utbetaling, kan forsikringstageren, hvis premiebetalingen ikke er tilendebragt, efter eget valg enten holde den tegnede forsikring i kraft ved å fortsette premiebetalingen, eller han kan avbryte premiebetalingen og få den oprindelige forsikring ombyttet med en premiefri forsikring av mindre beløp, der forfaller til utbetaling på samme tid som den oprindelige forsikringssum (fripolise); eller han kan, hvad enten premiebetalingen er tilendebragt eller ikke, forlange forsikringen gjenkjøpt av Enkekassen mot utbetaling av dens gjenkjøpsverdi. Når en forsørger forlater den stilling, ifølge hvilken han plikter å sikre enkepensjon, for å gå over til annen virksomhet, og han erklærer sig uvillig til eller ute av stand til å fortsette premiebetalingen, skal den av ham tegnede forsikring ombyttes med en fripolise.

Fripolisens beløp og gjenkjøpsverdi beregnes efter regler, som fastsettes av Kongen.

Opløses et ekteskap ved skilsmisse, opheves tegnet for-27 mars.
sikring av overlevelsesrente, og premiereserven med fradrag Nr. 1.
av 5 pct. utbetales overensstemmende med den overenskomst
om boets deling, som er truffet mellom ektefellene, eller be-
sørgeres i mangel av sådan overenskomst innsatt i sparebank,
inntil fornøden bestemmelse om beløpets anvendelse tilveie-
bringes.

Er der i dette tilfelle tegnet livsforsikring istedenfor
pliktig overlevelsesrente, kan forsikringen i henhold til over-
enskomst som ovenfor nevnt overdras mannen på de vilkår
for frivillig forsikring, som er fastsatt i lov av 8. april 1899.

I mangel av overenskomst mellom ektefellene skal for-
sikringen gjenkjøpes av Enkekassen, hvorefter der forholdes
med gjenkjøpsbeløpet på samme måte, som ovenfor er be-
stemt med hensyn til premiereserven for ophevet forsikring
av overlevelsesrente.

Bestemmelsene i foregående ledd kommer ikke til an-
vendelse, hvis mannen er innlemmet i Statens Pensjonskasse
og det ved skilsmissen blir bestemt, at hustruens rett til enke-
pensjon skal vedvare. I sådanne tilfelle vedvarer innskudds-
plikten i Enkekassen uforandret. Hvis hustruens rett til en-
kepensjon senere bortfaller, fordi mannen inngår nyt ekte-
skap, blir forholdet til Enkekassen da å behandle som ovenfor
bestemt.«

§ 8 i lov om Den Norske Enkekasse av 21 juni 1895 skal
herefter lyde:

»Overlevelsesrenter i Enkekassen løper fra mannens døds-
dag til og med månedsdagen efter enkens dødsdag. De utbeta-
les mot behørig kvittering og leveattest efterskuddsvis og
månedlig, hvis månedsterminen utgjør minst 10 kroner, men
ellers fjerdingårlig. Fjerdingårlig utbetaling kan dessuten av
Enkekassens direksjon fastsettes, dersom særlige forhold, f. eks.
pensjonistens ophold utenfor riket, gjør det rimelig. Retten
til enkepensjon bortfaller ikke, om enken inngår nyt ekteskap.

Livrenter utbetales fra den i politen fastsatte dag til og
med månedsdagen efter den forsikredes død. Utbetaling skjer
til samme terminer som bestemt for overlevelsesrenter.

Utbetaling av overlevelsesrenter og livrenter kan foruten
ved Enkekassens kasserer også foregå ved statens regnskaps-
betjenter i henhold til oppgaver, meddelt av Enkekassens di-
reksjon, og uten at der derfor kan kreves særskilt godtgjørelse.

Når en i Enkekassen tegnet livsforsikring forfaller til ut-
betaling, mens såvel forsørgeren som hans hustru er i live, for-
blir kapitalen — såvidt den ikke av forsørgeren anbringes på
en måte, som av Enkekassens direksjon finnes betryggende —
under Enkekassens varetækt, og rentene utbetales forsørgeren

27 mars. ved hvert halvårs utløp. Dør derefter hustruen først, stilles Nr. 1. kapitalen til forsørgerens frie rådighet. Dør derimot forsørgeren først, forholdes der med kapitalen efter de i næstfølgende paragraf gitte forskrifter.»

§ 9 i lov av 8 april 1899, inneholdende tillegg til lov om Den Norske Enkekasse av 21 juni 1895 med tilleggslov av 9 mai 1896, skal herefter lyde:

»Når der utbetales tillegg på pliktige forsikringer i Den Norske Enkekasse, skal der efter de samme regler også utbetales tillegg til enker, hvis menn har tegnet frivillige forsikringer i Enkekassen. I tilfelle av kapitalforsikring blir tillegget å beregne svarende til en overlevelserente lik 1/25 av kapitalen og utbetales som årlig livrente fra mannens dødsdag (jfr. lov av 22 mai 1902 (nr. 3) § 10, b). Dette gjelder også for tilfelle, at kapitalen er forfallen til utbetaling, mens mannen er i live, hvis hustruen overlever ham.

Likeledes beregnes fra mannens dødsdag bonustillegg til frivillige livrenter tegnet i Enkekassen, såfremt livrenten er tegnet for mannens død.»

Bestemmelsen i lov av 21 juni 1895 § 9 om Enkekassens forpliktelse til å delta i forvaltningen av kapitaler, der i henhold til pliktige forsikringer i Enkekassen tilfaller enker, gjelder ikke om frivillige forsikringer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 27 mars 1920.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

LOV

27 mars.

Nr. 2.

inneholdende forandringer i lovgivningen om Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 2 mars 1920 sålydende:

§ 6 i lov om Pensjonskasse for Statens bestillingsmenn av 31 mai 1878 skal herefter lyde:

»Pensjonene løper til og med månedsdagen efter pensjonistens død. De utbetales mot behørig kvittering og levest-

test efterskuddsvis og månedlig, hvis månedsterminen utgjør 27 mars. minst 10 kroner, men ellers fjerdingårlig. Fjerdingårlig ut- Nr. 2- betaling kan dessuten av Pensjonskassens direksjon fastsettes, dersom særlige forhold, f. eks. pensjonistens ophold utenfor riket, gjør det rimelig. Utbetalingen foregår foruten ved Pensjonskassens kontor tillike ved kassererne eller regnskapsførerene ved de administrasjoner, hvorunder pensjonisten som be- stillingsmann har henhørt, eller efter Kongens nærmere be- stemmelse ved nogen annen statens regnskapsbetjent, i samt- lige tilfelle uten nogen særlig godtgjørelse.»

§ 3 og § 6 i lov av 18 mai 1896, inneholdende tillegg til den om Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn gjeldende logivning, skal herefter lyde:

§ 3. »Når en innskyter tar endelig avskjed fra Statens tjeneste uten å ha gjort tjeneste i minst 10 år og ikke er be- rettignet til pensjon av Statens Pensjonskasse, skal hans konto- beløp i innskyterklassen utbetales kontant.

Når sådan utbetaling ikke skal finne sted, blir kontobe- løpet å overføre til pensjonistklassen for å omsettes til en straks begynnende pensjon. Innskyteren kan dog forlange overfør- selen utsatt, inntil hans pensjon av Statens Pensjonskasse be- gynner å løpe, eller, hvis han ikke har rett til nogen sådan, til et senere tidspunkt, dog ikke lenger enn til sitt fylte 70de år. Kravet om, at pensjonen skal begynne å løpe, må i så fall fremsettes minst 1 år i forveien.

De pensjoner, som er begynt å løpe før denne lovbestem- melses ikrafttreden, kan innen en av Pensjonskassen fastsatt frist forlanges utløst med sin kapitalverdi, såfremt pensjoni- sten ikke ved sin avskjed hadde gjort tjeneste i minst 10 år og ikke er berettiget til pensjon av Statens Pensjonskasse. Ef- ter utløpet av den satte frist kan utløsning kun skje imot tilveiebringelse av sundhetsattest, som av Pensjonskassens styre finnes tilfredstillende.»

§ 6. »Pensjoner av Pensjonskassens yngre avdelings pen- sjonsklasse løper fra den dag, vedkommende kontobeløp over- føres til samme, til og med månedsdagen efter pensjonistens død.»

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 27 mars 1920.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

27 mars.

Nr. 3.

Lov

om tvungen avståelse til staten og kommuner av grunn til anlegg for foredling av trevirke til byggematerialer.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 mars 1920 sålydende:

§ 1. Når det antas hensiktsmessig for å tilfredsstille et distrikts eller en kommunes behov for trematerialer til byggevirkksomhet eller for utnyttelsen av trevirke fra statens eller kommuners skoger til byggematerialer, kan vedkommende departement på statens vegne eller med Kongens tillatelse kommunestyret på kommunens vegne forlange tvungen avståelse av grunn til anlegg for foredling av trevirke til byggematerialer.

Avståelse kan forlanges i den utstrekning, det anses påkrevet, til anlegg av sagbruk og til videre foredling av trevirket, så som til høvleri, snekkerifabrikk samt tomter til opførelse av ferdigbyggede hus, som aktes solgt til endelig opførelse annensteds — alt med tilhørende funksjonær- og arbeiderboliger samt oplagsplass og lenseplass.

Grunn, hvorpå finnes vesentlig bebyggelse eller anlegg, kan ikke kreves avstått, medmindre annen hensiktsmessig grunn ikke kan påvises.

Den, fra hvem avståelsen forlanges, kan kreve, at den tvungne avståelse tillike skal omfatte grunn, bebyggelse eller anlegg, som på grunn av avståelsen mister sin vesentlige verdi for ham.

Hvorvidt grunn og i tilfelle derpå stående anlegg eller bebyggelse i henhold til her omhandlede bestemmelser kan forlanges avstått samt i tilfelle avståelsens omfang og erstatningens størrelse, bestemmes ved lovlig skjønn.

§ 2. Med henyn til avholdelsen av skjønn og overskjønn efter nærværende lov samt påanke til retten m. v. finner de i lov av 10 mai 1860 inneholdte bestemmelser om rettergangsmåten i saker angående tvungen avståelse av grunn §§ 1—4 anvendelse, forsåvidt dertil er anledning.

Omkostningene ved avholdelse av skjønn og overskjønn utredes av den, som har forlangt avståelsen. Dog kan forretningens bestyrer pålegge den, fra hvem avståelsen forlanges, å utrede inntil halvdelen av omkostningene ved overskjønn, som alene er begjært av ham, såfremt overskjønnsmennene enstemmig finner, at hans begjæring om overskjønn har vært åpenbart ubeføiet.

§ 3. Adgangen til å begjære tvungen avståelse bortfaller, 27 mars, hvis avståelse ikke forlanges innen en frist av 3 måneder, Nr. 3. etterat skjønnet er avsluttet, eller, om påanke finner sted, innen 3 måneder, etterat Høiesteretts avgjørelse er falt, eller i tilfelle nytt skjønn holdt.

§ 4. Har skjønn efter denne lov vært tilstevnt, uten at avståelse er iverksatt, kan den, som har tilstevnt skjønnet, ikke fremsette fornyet krav på avståelse av samme grunnarealer eller rettigheter, før der er forløpet minst 5 år fra forkynnelsen av den forrige stevning.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 27 mars 1920.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Lov

om adgang for kommunene til å utligne en tilleggsskatt på større inntekter for budgettåret 1920—1921.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 mars 1920 sålydende:

§ 1. For det kommunale budgettår 1920—1921 skal kommunene — når det anses påkrevet for å bestride utgifter, som den herskende dyrtid eller de rådende ekstraordinære forhold forøvrig har gjort nødvendige, og den ordinære innteksskatt utskrives med minst 10 pct. — være berettiget til å utligne en tilleggsskat på inntekter av sådan størrelse som i § 2 anført. Består et herred av flere sogn, er det tilstrekkelig, at skatten i ett av sognene utskrives med minst 10 pct. Sådan tilleggsskatt pålegges også rederiselskaper og dermed likestilte selskaper, forsåvidt angår den del av selskapets inntekt, der er skattepliktig til vedkommende kommune, forutsatt at denne del når den fastsatte grense.

§ 2. Den i § 1 omhandlede tilleggsskatt utlignes på den måte, at de pågjeldende skattepliktiges inntekt efter fradrag

27 mars.
Nr. 4.

27 mars. av den skattefri del, før den ordinære inntektsskatt utregnes, gis et procentvis av inntekten beregnet tillegg. Beregningen av dette tillegg skjer efter ett av nedenstående alternativer:

Alternativ A.

Når den skattebare inntekt er:

over kr.	20 000,00	men ikke over kr.	30 000,00	tillegg	1	pct.
—	30 000,00	—»—	40 000,00	»	1½	»
—	40 000,00	—»—	50 000,00	»	2	»
—	50 000,00	—»—	75 000,00	»	2½	»
—	75 000,00	—»—	100 000,00	»	3	»
—	100 000,00	—»—	130 000,00	»	3½	»
—	130 000,00	—»—	160 000,00	»	4	»
—	160 000,00	—»—	200 000,00	»	4½	»
—	200 000,00			»	5	»

Alternativ B.

Når den skattebare inntekt er:

over kr.	16 000,00	men ikke over kr.	24 000,00	tillegg	1	pct.
—	24 000,00	—»—	32 000,00	»	1½	»
—	32 000,00	—»—	40 000,00	»	2	»
—	40 000,00	—»—	60 000,00	»	2½	»
—	60 000,00	—»—	80 000,00	»	3	»
—	80 000,00	—»—	104 000,00	»	3½	»
—	104 000,00	—»—	128 000,00	»	4	»
—	128 000,00	—»—	160 000,00	»	4½	»
—	160 000,00			»	5	»

Tillegget kan efter begge alternativer — for alle inntekts-trinn underett — forhøies til det dobbelte, det 3-dobbelte, det 4-dobbelte eller det 5-dobbelte.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 27 mars 1920.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Kongelig resolusjon

27 mars.

av 27 mars.

medhold av § 3 i lov nr. 5 av 2 april 1917 bestemmes, at den, som gjør sig en næring av å drive herberge i Stord herred, Hordaland fylke, fra 1 mai 1920 å regne inntil videre skal ha bevilling.

Kongelig resolusjon

27 mars.

av 27 mars.

I henhold til § 31 post 2 i lov av 11 juli 1919 om forandring i og tillegg til arbeiderbeskyttelsesloven av 18 september 1915 tillates det cellulosefabrikker, pappfabrikker, kartongfabrikker og tresliperier inntil videre, dog ikke utover inneværende års utgang, å holde driften i syrehus, sodahus, kokeri, fyrhus og elektriske kraftstasjoner i gang til kl. 10 aften dagen før søn- eller helligdag.

Likeledes kan driften være i gang i samme tidsrum ved følgende avdelinger, som har fått almindelig dispensasjon til nattarbeide:

Cellulosefabrikker:

Massebinger, vaskeri, blekeri, pappmaskin.

Papirfabrikker:

Hollenderi og papirmaskin.

Kartongfabrikker:

Hollenderi og kartongmaskin.

Tresliperier:

Slippeapparater, pappmaskiner, presser og pakkpresser.

Kongelig resolusjon

27 mars.

av 27 mars.

Det ved kongelig resolusjon av 17 november 1909 utferdigede reglement om foranstaltninger mot innførelse av smittsomme sykdommer m. v. endres overensstemmende med et fremlagt utkast.

I. Efter dette skal reglementets nuværende § 6 herefter lyde således:

»Forsåvidt intet annet ved særlig kunngjørelse fra det departement, hvorunder medisinalvesenet hører, er be-

27 mars.

stemt, skal små ikke lospliktige danske, svenske og norske fartøier, som kommer fra Danmark eller Sverige, være fritatt for å gi den i § 4, 1ste punktum, omhandlede erklæring; men føreren skal melde til helserådets ordfører eller tilsynsmann eller til tollvesenet eller havnefogden ethvert under reisen inntruffet tilfelle av sykdom som i § 52 nevnt.

II. Reglementets § 8 gis følgende tilføielse (som nytt 3dje ledd):

»Likeledes fritas for den i loven omhandlede undersøkelse av sundhetsvesenet fartøier, som like forut for ankomsten har gjennomgått fullstendig karantenebehandling for vedkommende sykdommer i Danmark eller Sverige og ikke senere har været i berøring med smittet sted, eller fartøi, som hadde ombord personer, som var syke eller døde av vedkommende sykdommer, og der ikke forøvrig foreligger omstendigheter, som gjør, at helserådet finner karantenebehandling påkrevet.

27 mars.

Kongelig resolusjon

av 27 mars.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på Bygland herredsstyres vedtak i møte 29 desember 1919 om forandring av § 11 i de ved kongelig resolusjon av 22 november 1912 approberte almindelige helseforskrifter for herredet.

Efter den besluttede forandring skal § 11 lyde således:

»Ost og pylsa skal liggja i hyllor eller skåp, som kann lukkast med lok med glas. Mål- og vektredskapar skal dagleg gjerast reint med ein rein, våt klut. Det skal minst vera to sputtebakkar, og i dei skal vera sagmugg eller granbar. Sputtebakane skal og reingjerast kvar dag og innhaldet skal brennast upp. Sputting på golvet er forbode.

Smørdunkar, kjeksboxsar o. l. skal vera dekte med lok.

Brød og brødvaror skal liggja i kassar eller hyllor innanfor disken. Handelsmannen skal sjølv gjeva dei umbedne brødvaror til vedkomande kjøpar.

I sukkertybokksane skal det vera små skeier.

I kvar forretning skal det vera vaskevatt, som skal skiftast med nytt etter kvar vask og eitt eller to reine handklæde.

Golvet skal vaskast kvar dag. Det må ikkje feiast fyrr det er yverskvett med vatn.

Disken skal kvar dag turkast yver med ein våt klut.»

Kongelig resolusjon

2 mars

av 27 mars,

Landbruksdepartementet bemyndiges til å dispensere fra det i plakat om foranstaltninger til bekjempelse av »potetkreft« av 8 september 1916 inneholdte forbud mot å dyrke poteter på jordstykker, som av Landbruksdepartementet er erklært smittet av potetkreft.

Kongelig resolusjon

27 m

av 27 mars.

I medhold av § 5 i lov om innskrenkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Bamble herred, Telemark fylke, i møte den 9 januar 1920 besluttede nye skogbrandsregler for herredet, dog med en enkelt endring.

De approberte skogbrandsregler er sålydende:

§ 1. Herredet inddeles i følgende brandroter:

1. Brandrote Herre og Asdal skolekretser.
2. — Findal og Sten skolekretser.
3. — Krabberød og Ek skolekretser.
4. — Brevikstrand, Kjørstad, Kjønen og Valle skolekretser.
5. — Blekelia og Dørdal skolekretser.
6. — Rønholt skolekrets.
7. — Rørholt skolekrets.
8. — Thorsdal og Nenseth skolekretser.

§ 2. For det hele herred utvelger herredsstyret en brandchef med varamann og for hver rote en brandmester med varamann. Samtlige har å fungere i et tidsrum av 3 — tre — år og har rett til å undslå sig for gjenvalg i like så lang tid som den, de har fungert i.

I tilfelle av avgang ved død eller av annen årsak avholdes nytt valg for den avgåttes gjenværende funksjonstid.

Enhver innen herredet boende eier, bestyrer eller bruker av matrikulert jord er forpliktet til å motta valg som brandchef eller brandmester. Ordføreren har å bekjentgjøre valgutfallet ved opslag på samtlige telefonstasjoner innen herredet og forøvrig i den utstrekning som anses påkrevet.

27 mars. § 3. Brandchefen har overledelsen av slukningsarbeidet. Han har i skogbrandstilfelle straks å innfinne sig på brandstedet.

Brandmestrene har å holde øie med, at bestemmelsene i lov om innskrenkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, kfr. lov av 27 juli 1896, ikke overtredes samt å anmelde mulige overtredelsestilfelle for lensmannen.

Brandmesteren har, såsnart han blir vitende om, at skogbrand er opstått i hans krets, å varsle brandchefen og innkalle brandmannskap hurtigst mulig samt begi sig til brandstedet og begynne slukningsarbeidet.

Anser han det nødvendig, har han tillike å underrette de tilstøtende roters brandmestre for å få innkalt mannskap også fra disse roter.

Er brandchefen ikke tilstede, føres overledelsen av den brandmester, innen hvis krets branden er opstått.

§ 4. Enhver eier av matrikulert eiendom innen herredet er i tilfelle av skogbrand pliktig til efter brandmesterens tilsigelse uopholdelig å skaffe følgende mannskap i forhold til matrikelskylden, nemlig:

For en gård fra 1 til 5 mark 1 mann

» » » » 5 » 10 » 2 »

» » » » 10 » 15 » 3 »

» » » » 15 » 20 » 4 »

» » » » 20 » 25 » 5 »

» » » » 25 » 30 » 6 »

o. s. v. efter samme forhold.

Disse mannskaper har vedkommende gårdeier efter brandchefens nærmere bestemmelse å forsyne med fornødne slukningsredskaper, såsom øks, hakke, spade og bøtte.

Utenbyggsboende må opgi for brandmesteren i vedkommen krets, hvor ens mannskap kan tilsis.

§ 5. Foruten de i foregående § omhandlede mannskaper er enhver innen herredet bosatt, arbeidsfør mann, forsåvidt han ikke er hindret ved lovlig forfall, pliktig til efter tilsigelse av brandmesteren å begi sig til brandstedet medbringende forhåndenværende redskaper som øks, spade eller hakke og på brandstedet utføre, hvad brandchefen eller brandmesteren pålegger ham.

§ 6. Det opbudte slukningsmannskap skal ikke opføre med slutningsarbeidet eller forlate brandstedet, før overlederen dertil gir tillatelse eller ordre. Antar man, at ilden er slukket, har brandchefen eller overledelsen å utvelge nogen menn, som efter tur har å holde vakt, til all fare for ildens opblussen er

sikret, forsåvidt han ikke finner, at skogeieren kan ordne vakt-27 mars. holdet selv.

Såvidt mulig har brandchefen eller brandmesteren på stedet å innhente opplysninger om, hvordan ilden er opstått og derom snarest mulig gi innberetning til herredstyret.

§ 7. Til stansning eller begrensning av skogbrand kan brandchefen uten hensyn til innsigelse fra eierens eller brukerens side felle tilstøtende skog, grave diker, rive ned gjerdet, tende op motild og forøvrig iverksette de til ildens slukning nødvendige forføyninger. Dog bør han, før der skrides til betydeligere foranstaltninger av nevnte art, såvidt tid og omstendigheter tillater det, rådføre sig med brandmestre eller herredstyremedlemmer, som måtte være tilstede.

§ 8. Enhver innen herredet, som blir vitende om, at skogbrand er opstått, opfordres til uopholdelig å underrette brandchefen eller en brandmester derom.

§ 9. Brandchefen kan efter samråd med lensmannen og samtykke av formannskapetets ordfører bestemme, at der på steder innen herredet, hvor der er særlig fare for skogbrand, eller steder fra hvilke en større del av skogterrenget kan overskues, skal holdes vakt i den tid, skogbrand er mest å befrykte.

Hvor anlegg av telefonledninger til utsiktspunkter finnes påkrevet, kan herredsstyret fatte bestemmelse om sådant anlegg.

§ 10. I tiden fra 15 mai til 15 september må brandchefen og brandmesteren med varamenn ikke foreta reiser utenfor herredet samtidig, medmindre de har sørget for stedfortreder, som er godkjent av formannskapet.

§ 11. Brandchefens og brandmesterens godtgjørelse, dagsbetalingen for dissers ophold i marken i stillings medfør, fastsettes hvert år av herredsstyret for 1 — ett — år ad gangen.

Dessuten kan brandchefen av herredsstyret tilstås erstatning for skyss og andre nødvendige utgifter.

Likeledes fastsetter herredsstyret dagsbetalingens størrelse for mannskapene for 1 — ett — år ad gangen.

Viser noget brandmannskap sig i skogbrandstilfelle særlig duelig eller pliktopfyllende, har brandchefen i samråd med brandmesteren rett til å yde sådanne et gratiale av op til 25 % — femogtyve procent — i tillegg til den av herredsstyret fastsatte dagsbetaling.

§ 12. Brandmesteren har å føre dagliste over slukningsmannskapene og overensstemmende med herredsstyrets instruks gjennom brandchefen innsende regnskap til herredsstyret over de ifølge foranstående regler påløpne utgifter, som forskytes av herredskassen og utlignes på skattyderne efter de til enhver tid for bygden gjeldende ligningsregler.

27 mars. Regninger vedkommende skogbrand anvises av ordføreren efter påtegning av brandchefen.

§ 13. Finner herredsstyret, at brandchefen eller nogen brandmester viser sig skjodesløs eller uduelig i utførelsen av sitt hverv, kan det nårsomhelst avskjedige vedkommende og velge en ny i hans sted.

§ 14. Umiddelbart efter hver skogbrand har brandmesteren gjennom brandchefen å innsende innberetning til herredsstyret om, hvorvidt de, som skal skaffe slukningsmannskap, har opfylt sin plikt overensstemmende med § 4 i rett tid, og forøvrig opplyse, om nogen har gjort sig skyldig i forsømmelse av plikter, pålagt efter nærværende regler.

Innberetningen bør tillike inneholde opplysninger om ildens utbredelse, skadens størrelse og øvrige omstendigheter, som må antas å være av interesse.

§ 15. Opstår skogbrand i noget til Bamble stotende herred, som antas å kunne bli farlig for bygdens skoger, kan brandchefen i samråd med to brandmestre sende et mindre antall mannskaper til hjelp.

Brandchefen — i samråd med to brandmestre — kan, når han under en større skogbrand finner, at de mannskaper, som kan opdrives i bygden, ikke makter å slukke ilden, rekvirere hjelp fra tilstøtende bygder, og har han rett til i dette tilfelle å disponere over et beløp av inntil kr. 1000,00 til de utenbygds mannskapers avlønning. Disse utgifter blir å utligne som foran bestemt.

§ 16. Overtredelse av reglene er belagt med straff.

§ 17. Nærværende regler trer i kraft 1 mai 1920, fra hvilken dag de for herredet hittil gjeldende ved kongelig resolusjon av 28 september 1897 approberte regler opheves.

27 mars.

Kongelig resolusjon

av 27 mars.

I henhold til § 89 i bygningsloven av 27 juli 1896 approberes nedenstående av Risør bystyre i møte den 12 september 1919 vedtatte forskrifter for villamessig bebyggelse av Risør kommunes eiendom Løkken s a m m e s t e d s:

1. Intet hus kan opføres nærmere gate eller vei enn som på kartets byggelinje anført. Hvorlangt husene kan fjernes fra byggelinjen, bestemmes av bygnings- og reguleringskommisjonen.

2. Intet hus kan opføres nærmere nabogrunn enn 2,5 m. 27 mars.
3. Ingen bygning må opføres med fullt tak eller brandgavl.
4. Foruten et våningshus kan ikke på nogen enkelt tomt opføres mer enn ett mindre uthus, såvidt mulig dekket av hovedbygningen.
5. Hver enkelt eiendom innhegnes med åpent, høvlet og malt stakitt 1,25 m. høit, medmindre bygningskommisjonen anderledes tillater.
6. I dette strøk må ikke igangsettes nogen bedrift, der ved røk, lukt eller larm kan volde nabo ulemper, såsom fabrikk, vognmannsforretning eller større håndverksdrift. Reguleringskommisjonen avgjør, hvorvidt bedrift er egnet til å volde sådanne ulemper.
7. Bygningene skal søkes gitt et tiltalende ydre. Bygningskommisjonen kan i den hensikt forlange, at også andre sider av bygningen enn dens fasade gis et fasademessig utstyr.«

Kongelig resolusjon

27 mars.

av 27 mars.

I henhold til § 89 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes Kristiansand bystyres beslutning av 29 januar 1920, hvorefter det ved kongelig resolusjon av 15 april 1903 approberte tillegg til nevnte lovs § 72 gjøres gjeldende for hele det strøk av Kristiansand, som er underlagt bygningslovgivningen.

Kongelig resolusjon

27 mars.

av 27 mars.

I henhold til § 89 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes nedenstående av Stjørdalshalsen bygningsrepresentantskap i møte den 3 desember 1919 og 18 februar 1920 vedtatte byggeregler for Stjørdalshalsen bygningskommune:

§ 1. I Stjørdalshalsen må trebygninger ikke opføres med større hoide til gesimsens overkant eller takspærrens nedre ende enn 6,5 meter. Heller ikke må de gis fler enn 2 etasjer. I 2-etasjes trebygninger må ikke beboelsesrum av nogensomhelst slags innredes i kjelder eller på loft.

Trebygninger med tilliggende uthus må ikke innta større grunnflate enn 150 m² og være adskilt fra nabogrunn med brandvegg eller en avstand, der minst utgjør halvdelen av

27 mars. hoiden av den mot nabogrunn vendende yttervegg, regnet til dennes høieste punkt, dog minst 2,5 m.

§ 2. Eldre trebygninger, der ikke oppfyller fordringene i § 1, må ikke påbygges eller undergis hovedreparasjon.

§ 3. Til takteknning tillates ikke anvendt takpapp. Høler ikke må der anvendes taksten, som ikke av vedkommende departement er godkjent som flatt taktekningsmateriale.

§ 4. Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter, jfr. straffeloven av 22 mai 1902 § 339².

§ 5. Byggeforskriftene trer i kraft straks.

27 mars.

Kongelig resolusjon

av 27 mars.

I. For å sikre og ordne landets forsyning med kull, koks og cinders bemyndiges Provianteringsdepartementet til i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 med tilleggslov av 14 desember s. å. § 1 litra a, b, c, d, e, f, g, h og i å treffe bestemmelse om:

1. Enerett for Staten eller annen offentlig institusjon eller for person, selskap eller sammenslutning til innførsel, salg eller annen formidling av kull, koks og cinders.
2. Kommuners anskaffelse og lagring av sådanne varer.
3. Opbevaring av de forråd av sådanne varer, som til en hver tid finnes samt bearbeidelse, omsetning, forbruk og annen benyttelse av varene.
4. Plikt til å meddele opplysninger om forråd og innkjøp av sådanne varer og for industrielle og andre bedrifters vedkommende tillike opplysninger til bedømmelse av deres produksjonsevne.
5. Forbud mot fremstilling av visse varesorter.
6. Plikt for industrielle og andre bedrifter til å frøm stille bestemte varesorter samt tale eller foreta forandringer med hensyn til bedriftens bygninger, innredning eller utstyr.
7. Beslagleggelse av forråd av kull, koks og cinders.
8. Avståelse til staten av eiendomsrett til de nevnte varer.
9. Forbud mot eller innskrenkninger i adgangen til å lagre kull, koks og cinders her i riket for utenlandsk regning og forbud, mot at nevnte varer iøvrig lagres på sådan måte, at de unddras fra den innenlandske omsetning.

- II. Overtredelse av bestemmelser utferdiget i medhold av 27 mars. denne resolusjon straffes efter § 8 i nevnte lov.
- III. Denne resolusjon trer i kraft straks. Samtidig opheves:
1. de kongelige resolusjoner av 26 januar og 2 mars 1917, forsåvidt angår kull, koks og cinders.
 2. kongelig resolusjon av 23 januar 1917 og
 3. alle tidligere resolusjoner, gitt i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917, forsåvidt angår kull, koks og cinders.
- Det av Provianteringsdepartementet under 29 juni 1917 utferdigede pålegg til importører og forhandlere om ved hver måneds utgang å avgi opgaver over beholdninger og svømmende ladninger av kull, koks og cinders og det av Industriforsyningsdepartementet under 15 mars 1919 utferdigede forbud mot anvendelse av cinders til annet enn teknisk bruk i smelteindustrien blir dog i kraft, inntil Provianteringsdepartementet anderledes bestemmer.

Lov

29 mars.

**om forlenget gyldighet av midlertidig lov om tvungen
voldgift i arbeidstvister.**

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 mars 1920 sålydende:

I.

Midlertidig lov av 4 april 1919 om tvungen voldgift i arbeidstvister skal gjelde enhver tvist, som Kongen til og med 1 april 1921 har henvist til voldgift efter lovens § 1 nr. 1.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 29 mars 1920.

Haakon.
(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Kristiania.